

ประกาศเฉลิมพระปรมาภิไธย

สุกมัสฺสตุ พระพุทธศาสนากาลเปณอดีตภาค ๒๕๕๘ พรพมา
ปัตตยुบันกาล นาคสังวัจฉร พฤศจิกายนมาส เอกาทสมสุรทิน
โสรวร โดยกาลกำหนด

พระบาทสมเด็จพะพระปรเมนทรมหาอวชิราวุธ เอกอรรคมหาบุรุษ
บรมนราชิราช พินิตประชานารถมหาสมมตวงษ์ อดิศัยพงษวิมลรัตน
วรชาติดิยราชนิกโรตม จาตุรันตบรมมหาจักรพรรดิราชสังกาศ
อกโตสุชาติสังสุทศเคระหณี จักรีบรมนารถ จุपालงกรณราช
วงกูร บรมมกฤษณเรนทร์สุร สันตติวงษวิสิฐ สุสาชิตบุรพาธิการ

เล่ม ๓๓ หน้า ๒๑๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

อดุลยกฤษฎาภินินหาร อดิเรกบุญฤทธิร์ ธัญลักษณ์วิจิตรโสภาย
สรรพางค์ มหาชนิตตะมางคประณต บาทงกชยุคล ประ
สิทธิ์สรรพสุกผล อุดมบรมสุขุมาลัย ทิพยเทพาวตาร ไพศาล
เกียรติคุณ อดุลยพิเศษ สรรพเทเวศรานุรักษ์ บรมศักดิ์สมญา
เทพทวาราวดี ศรีมหาบุรุษสุดสมบัติ เสนางคนิกรรัตนอัศวโกศล
ประพนธ์ปรีชาเมศวรสมาจาร บริบูรณ์คุณสารสยามาทินคร วรุต
เมกราชดิลก มหาปรีวารนายกอนันต มหันตวรฤทธิเดช สรรพ
วิเศษศรีนทร บรมชนกาศิสรสมมต ประสิทธิ์วรยศมโหดม
บรมราชสมบัติ นพปฎลเสวตฉัตรราชฉัตร ศรีรัตโนปลักษณ์
มหาบรมราชาภิเศกภิสิต สรรพทศทศวิชาติไชย สกลมไห
ศวริยมหาสวามินทร์ มหเศรษฐมหินทรมาหารามาธิราชวโรดม บรม
นารถชาติอาชาวไศรย พุทธาภิไธยรัตนสรณรักษ์ อดุลยศักดิ์
อรรคนเรศรามาธิบดี เมตตากฤณาเสีตลหฤไทย อโนปไมยบุญการ
สกลไพศาลมหารัชฎาธิเบนทร์ ประเมนทรธรรมิกมหาราชธิราช
บรมนารถบพิตร พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

เสด็จออกณพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท บรมราชพิमान โดย
สถานอุดตรางิมุข ประทับเหนือพระราชบัลลังก์นำพระแทน
มณงศีลาบาต ฉายาใต้พระนพปดลมหาเสวตฉัตรศิริราชธำรง
พร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์ แลเสนาอำมาตย์ราชเสวก เพ้า
ทูลตลอดรัชพระบาทงกชยุคล โดยกำหนดฐานานุศักดิ์ เป็น
มหาจตุรวรรคสันนิบาต ในการพระราชพิธีฉัตรมงคลนักขัตวาร

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๕๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ หน้า ๒๑๔

จึงมีพระบรมราชโองการ มาณพระสุรสิงหนาท ดำรัส
เหนือเกล้า ๆ ว่า พระบรมวงศานุวงศ์ และท่านเสนาบดีมนตรีมุข
ทุกกระทรวงทบวงการ ทั้งฝ่ายทหารแลพลเรือน ได้พร้อมกัน
มอบฉันทานุมัติถวายสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าภาณุรังษี
สว่างวงศ์ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช ทรงนำความกราบบังคม
ทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า ครั้งสมัยกรุงพระมหา
นครศรีอยุธยาโบราณนั้น เมื่อสมเด็จพระเจ้ารามราชา ผู้ครองนคร
อู่ทองโบราณได้ทรงสถาปนากรุงเทพมหานครพวราวดิศรียุชยามหานครขึ้น
แล้วเสด็จขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัติทรงพระนามว่า สมเด็จพระรามา
ธิบดีเป็นประณมบรมกระษัตริย์สืบมา ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์นี้
เมื่อพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีจักรีบรมนาถ พระพุทธยอดฟ้า
จุฬาโลก ได้ทรงสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์มีหินทรายภูเขาเป็น
พระมหานครขึ้นแล้ว ได้เสด็จเสวยไอศูรียสมบัติผ่านสยาม
รัฐมณฑล ก็ได้ทรงพระนามว่า สมเด็จพระบรมราชาธิราชรามา
ธิบดี ๆ ล ๆ เป็นประณมบรมกระษัตริย์ ในพระมหาจักรีบรมราชวงศ์
สืบมาจนกาลบัดนี้ จึงเห็นด้วยเกล้า ๆ พร้อมกันว่า พระนาม
สมเด็จพระรามาธิบดีนั้นเป็นพระมหามงคลปรมาภิไธยอันประเสริฐ
แลมีเป็นสร้อยอยู่ในพระสุพรรณบัฏแล้ว ทั้งประกอบเป็นพระ
ยศศรีภินามพระมหाराชธานีด้วย สมควรจะประดิษฐานพระนาม
นั้นไว้เป็นใหญ่ในพระราชประเพณี ให้เป็นที่เจริญพระราชศรี

เล่ม ๓๓ หน้า ๒๑๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๕๕

สวัสดิ์พัฒนาจักรกาล จึงพร้อมกันขอพระราชทานพระบรมราชโ
กาสกราบบังคมทูล ขอพระราชทานเฉลิมพระนามพระบาทสมเด็จพระ
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้ทรงพระปรมาภิไธยสมเด็จพระรามา
ธิบดี นำพระนามเดิม แทนคำว่าสมเด็จพระปรเมนทร เพื่อ
เจริญพระราชราศีกฤดาภินิหาร ให้พระบรมราชมหาจักรีวงศ์
ดำรงมหาสุริยสมบัติเป็นอิสริยยศในสยามรัฐสีมา โดยสถาพร
พัฒนาการ เป็นอนันตยศวรรณชั่วฟ้าแลดิน ดังนี้

เมื่อได้ทรงพระราชวิจารณ์ด้วยพระญาณอันสุขุมโดยรอบคอบ
แล้ว ทรงพระราชดำริให้เห็นชอบด้วยกับความดำริของพระบรม
วงศานุวงศ์ แลท่านเสนาบดีดังที่ได้กราบบังคมทูลมานั้น

อนึ่งทรงพระราชดำริเห็นว่า เมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยาโบราณ
สมัยสมเด็จพระเจ้ารามเมืองอุทองได้ผ่านพิภพสยามประเทศมหาล
เป็นประถมบรมกระษัตริย์ ทรงพระนามว่าสมเด็จพระรามาธิบดี
ที่ ๑ แล้ว ก็นำที่สมเด็จพระราชาธิบดี ซึ่งสืบราชสมบัติต่อลงมาจะ
ทรงพระนามว่าสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๒ ที่ ๓ ตามลำดับ แต่หา
เป็นเช่นนั้นไม่ ทั้งนี้เพราะเหตุที่สมเด็จพระราชาธิราชซึ่งสืบ
ราชสมบัติต่อแต่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ ลงมานั้น หาได้สืบ
สันตติวงศ์โดยตรงเป็นลำดับกันมาไม่ ส่วนในพระบรมราชวงศ์
มหาจักรีนี้ จำเดิมแต่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก
ได้เสวยราชสมบัติเป็นประถมบรมกระษัตริย์ในพระบรมราชวงศ์นี้

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๕๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ หน้า ๒๑๖

แล้ว ต่อแต่นั้นมาก็ได้สืบสันตติวงศ์ โดยตรงลงมาจนบัดนี้
หาได้มีการยกของแผ่นดินแปรอย่างใดไม่ ทั้งพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ ๒ แลที่ ๓ ก็ได้ทรงพระนามสมเด็จพระ
พระรามาธิบดีต่อเนื่องกันมา พึ่งมาเปลี่ยนพระราชประเพณี
ใช้คำอันนำพระนามเมื่อในรัชกาลที่ ๔ อาไศรยเหตุชน จึง
ควรเฉลิมพระปรมาภิไธย ให้ทรงพระนามสมเด็จพระรามาธิบดี
ทุกรัชกาลด้วย

จึงมีพระบรมราชโองการมานพระสุรสิงหนาทดำรงสั้งให้เฉลิม
พระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกรุงรัตนโกสินทร์ดังนี้

รัชกาลที่ ๑ พระปรมาภิไธยอย่างสังเขปว่า พระบาทสมเด็จพระ
พระรามาธิบดีศรีสินทรมหจักรีบรมนาถ พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก
ฤ็พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑

รัชกาลที่ ๒ พระปรมาภิไธยอย่างสังเขปว่า พระบาทสมเด็จพระ
พระรามาธิบดีศรีสินทรมหาอัครสุนทร พระพุทธเลิศหล้านภาลัย
ฤ็พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๒

รัชกาลที่ ๓ พระปรมาภิไธยอย่างสังเขปว่า พระบาทสมเด็จพระ
พระรามาธิบดีศรีสินทรมหาเจษฎาธิบดินทร์ พระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
ฤ็พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๓

รัชกาลที่ ๔ พระปรมาภิไธยอย่างสังเขปว่า พระบาทสมเด็จพระ
พระรามาธิบดีศรีสินทรมหามงกุฎ พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ฤ็
พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๔

เล่ม ๓๓ หน้า ๒๑๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๕๕

รัชกาลที่ ๕ พระปรมาภิไธยอย่างสังเขปว่า พระบาทสมเด็จพระ
พระรามาธิบดีศรีสินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ฤ็พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๕

รัชกาลปัตยุบัน พระปรมาภิไธยอย่างสังเขปว่า พระบาทสมเด็จพระ
พระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
ฤ็พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีรัชกาลปัตยุบัน

ส่วนพระปรมาภิไธยอย่างเต็มที แลอย่างมัธยมนั้น ให้ต่อ
สร้อยพระนามลงตามแบบที่เคยใช้มาทุก ๆ รัชกาล

อนึ่งสมเด็จพระราชาธิราชซึ่งจะสืบสันตติบรมราชมหจักรีวงศ์
ต่อไปนั้น ก็ให้ทรงพระปรมาภิไธย สมเด็จพระรามาธิบดีเป็นอาทิ
โดยนัยพระราชประเพณีนี้เป็นลำดับไปตราบเท่ากัลปาวสานเทอญ